

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشتۀ بیل فن اوکن - [Bill Van Auken](#) Par

برگردان از: حمید محوی

۱۵ فبروری ۲۰۱۸

بمباران نیروهای سوریه توسط امریکا خطر بالا گرفتن جنگ گسترده تر



هوایمهای جنگی و توپخانه امریکا تا ۱۰۰ سرباز ارتش سوریه در منطقه دیرالزور واقع در شمال شرقی کشور را از بین بردند. با این حمله، مداخله مستقیم ارتش امریکا در سوریه که آغاز آن به سه سال پیش باز می گردد، وارد مرحله تازه ای می شود که خیلی مخاطره آمیز تر از همیشه است.

دولت سوریه این حمله را «جنایت جنگی» و «پشتیبانی مستقیم از تروریسم» نامید و روی چگونگی آن پافشاری کرد و اعلام داشت که نیروهای سوریه هدف امریکا قرار گرفتند در حالی که علیه عناصر دولت اسلامی بین دهکده خشام و الطایبه در ساحل شرقی رود فرات می جنگیدند.

هنگامی که پنتاگون با افتخار کشتار ۱۰۰ مبارز طرفدار دولت دمشق را اعلام کرد، دمشق در پاسخ اعلام داشت که حملات امریکائی ها «به بهای جان ده ها نفر و زخمی شدن بسیاری دیگر انجامید و زیانهای چشم گیری در منطقه بر جا گذاشت.»

دیدبانی حقوق بشر سوریه به سهم خود اعلام کرد که تا ۲۰ کشته از میان نیروهای طرفدار دولت دمشق را تأیید می کند.

شمار قربانیان هر اندازه باشد، شمار اعلام شده از جانب پنتاگون مظنون است زیرا بمباران و خطوط آتش توپخانه با حمله زمینی پی گیری نشده است. با این حمله تجاوز امریکا علیه سوریه ابعاد گسترده تری به خود گرفته و از پرتاب ۵۹ راکت کروز امریکائی در اپریل گذشته فراتر رفته است. به یاد داریم که این راکتها به بهانه بی پایه و اساس حمله کیمیائی دمشق به منطقه ادلب صورت گرفت.

یگانه حمله مقایسه پذیر امریکا که به حمام خون انجامید، حمله هوائی امریکا در ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۶ علیه موضع گیری ارتش سوریه در نزدیکی فرودگاه دیرالزور بود که به کشته شدن ۶۲ سرباز و زخمی شدن کمابیش ۱۰۰ نفر دیگر انجامید. پنتاگون در مورد این حمله اعلام کرده بود که حاصل «اشتباه ناخواسته و ندامت بار بوده است».

این بار، ارتش امریکا اعلام کرد که از «حق طبیعی دفاع از خود» برخوردار بوده، یعنی با حمله به نیروهای دولتی که یگانهای امریکائی سرزمینش را بی آن که رضایت آن دولت و یا مجوز ملل متحد را در اختیار داشته باشد اشغال کرده است.

داستان رسمی پنتاگون چنین است: یک ستون ۵۰۰ نفره از مبارزان طرفدار دولت دمشق مجهز به تانک و توپخانه می خواستند کنترل خاک شرق فرات را به دست گیرند که در تصرف «نیروهای دموکراتیک سوریه» است (یعنی نیروی نیابتی امریکا که اکثریت آن از شبه نظامیان کرد سوریه، یگانهای مدافع خلق تشکیل شده). پنتاگون نیروهای دولت سوریه را متهم می داند که به شکل غافگیرانه علیه موضعگیری نیروهای دموکراتیک سوریه دست به حمله زده یعنی به منطقه ای حمله کرده است که مشاوران و نیروهای ویژه امریکا در آنجا مستقر هستند و مبارزان کرد را هدایت می کنند.

مقامات پنتاگون با پنهان داشتن هویتشان در رسانه ها اعلام کردند که فکر می کنند پیمان کاران نظامی روسی میان این نیروهای دولت سوریه حضور داشته اند و شماری از آنان نیز در این حمله کشته شده اند.

از سوی دیگر، وزیر دفاع روسیه اعلام کرد که پرسونل نظامی به این منطقه نفرستاده است. افزون بر این گفته است که بر پایه گزارشاتی که او در اختیار دارد، در حمله امریکا فقط ۲۵ نفر از سربازان سوری زخمی شده اند.

وزیر دفاع روسیه در ادامه سخنانش گفته است که حمله امریکا «یک بار دیگر نشان می دهد که امریکائی ها روی حضور نظامی غیر قانونی شان در سوریه پا فشاری می کنند، نه برای مبارزه علیه گروه داعش (دولت اسلامی) بلکه برای دست یازی به منابع اقتصادی سوریه».

منطقه ای که نبردها در آنجا به وقوع پیوست، مرکز منابع نفت و گاز سوریه است. دهکده الطایبه مرکز کارخانه گاز کونوکو می باشد که پیش از این کونوکو فیلیپس آن را مدیریت می کرد، تا این که شرکت انرژی این مرکز را در سال ۲۰۰۵ به دولت سوریه واگذار نمود. پس از این که کنترل آن به دست داعش افتاد، جهاد طلبان برای تأمین بخش مهمی از نیازهای مالی شان نفت و گاز آنجا را صادر می کردند.

واشنگتن مصمم است از دولت سوریه برای کنترل این منابع جلوگیری کند، و برای چنین هدفی، بر آن بوده تا افزون بر مرز با ترکیه و عراق، منطقه ای به گستره کمابیش ۳۰٪ خاک کشور را زیر پوشش و کنترل امریکا درآورد.

وزیر امور خارجه روسیه درباره دعای امریکا در رابطه با این رویداد و اختلاف نظر در مورد ۱۰۰ کشته میان سربازان سوری، و یک زخمی در مجموع میان نیروهای دموکراتیک سوریه به مسائل مهمی اشاره داشته است.

« نخست باید بپرسیم چگونه یک گروه ۵۰۰ نفره با تانک و توپخانه به مرکز فرماندهی حمله کرده و فقط موجب زخمی شدن یک نفر شده اند؟ » سپس ماریا زاخاروف سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه می پرسد « چگونه آنانی که در مرکز فرماندهی بودند می توانستند در چنین شرایطی نیم ساعت یا بیشتر ضروری برای درخواست پشتیبانی هوایی دوام آورند؟ » او افزون بر این می پرسد :

« چگونه در این بازه زمانی کوتاه، چنین تصمیمی برای گشودن آتش حجیم روی نیروهای ارتش سوریه گرفته شده است؟ » « برای روشن شدن این مسائل و نگاره کامل آنچه واقعاً روی داده، گزارشات مهمی توسط کارشناسان نظامی ما و به همین گونه وزارت امور خارجه در دست تکوین و گردآوری ست.»

با وجود اعتراضات مسکو، پنتاگون یادآور شده است که از خط تلفونی برای جلوگیری از برخورد با نظامیان روسی استفاده کرده و پیش از حمله به نیروهای دولتی سوریه به روسها گزارش کرده و در طول حمله و پس از آن روی خط با آنان در تماس بوده است. دانا وایت سخنگوی پنتاگون گفته است که « ما مذاکره خیلی سازنده ای داشتیم»، « ما به آنان گفتیم، می دانستند چه می گذرد. با ما توافق کردند که به نیروهای ائتلاف (امریکائی) حمله نکنند. در نتیجه، از این دیدگاه موفقیت آمیز بود.»

حمله علیه دیر الزور به بالاگرفتن دائمی جنگ چند جانبه در سوریه تعلق دارد، که بخش مهمی از آن به تصمیم واشنگتن به حفظ اشغال نظامی دائمی کشور توسط امریکا و ادامه سیاست «پسا دولت اسلامی» مربوط می شود که روی اهداف نخستین امریکائی ها تمرکز دارد: یعنی دگرگونی رژیم سوریه و واپس نشاندن نفوذ ایران و روسیه در منطقه. پیش از آغاز بر پا داشتن اردو علیه دولت اسلامی (ضد داعش) در سال ۲۰۱۴، واشنگتن با پشتیبانی از شبه نظامیان القاعده در پی سرنگونی رئیس جمهور سوریه بشار اسد بود، به همین علت نیز گروه دولت اسلامی [از درون القاعده] تشکیل شد. این روند به جنگ خونبار هفت ساله انجامید که تا کنون به بهای جان بیش از ۳۵۰۰۰۰ نفر سوری و بی خانمان شدن میلیونها نفر از شهروندان این کشور تمام شده است.

ارتش امریکا از روزی که این کشور را تصرف کرده، از سه سال پیش، بیش از همه روی قطعات مدافع خلق کُرد در جایگاه نیروی زمینی نیابتی اتکاء داشته، ولی هم زمان به تجهیز نظامی و آموزش گروه های شبه نظامی اسلامگرا نیز ادامه داده است. در کوران محاصره رقه به پشتیبانی واشنگتن و دیگر شهرهائی که در گذشته در تصرف دولت اسلامی بود، ارتش امریکا و شبه نظامیان کُرد تخلیه شمار بسیاری از مبارزان دولت اسلامی و استقرار مجدد آنان را در دیر الزور برای رویارویی با نیروهای دولت سوریه سازماندهی کردند که به سوی مناطق نفت خیز و گاز یعنی به سوی نقاط ستراتیژیک حیاتی در منطقه پیش روی می کردند.

در غرب، تهاجم ترکیه به منطقه درون بومی عفرین زیر کنترل کُردها، در پاسخ به طرح های امریکائی مبنی بر ایجاد «نیروی امنیت مرزی» ۳۰۰۰۰ نفره که بخش مهمی از آنان را قطعات مدافع خلق کُرد تشکیل می دهند، و ایجاد آنچه انقره عملاً به مانند تشکیل دولت کُرد روی مرز خود ارزیابی می کند، خطر گسترش برخورد مستقیم میان امریکا و ترکیه، هم پیمان بر اهمیت ناتو را افزایش می دهد.

چهارشنبه، فرمانده نیروهای امریکائی در سوریه و در عراق، جنرال پل فانک Paul Funk از منبج شهر سوری واقع در غرب فرات دیدن کرد که در تصرف قطعات مدافع خلق کُرد است که نیروهای ویژه امریکائی آنان را فرماندهی می کنند. دیدار جنرال دقیقاً یک روز پس از درخواست اکید رجب طیب اردو خان برای خروج نیروهای امریکائی از منبج صورت گرفت، افزون بر این او روی این امر تأکید داشت که ارتش ترکیه حملاتش را تا درون شهر ادامه خواهد داد.

وقتی از جنرال فانک پرسیدند آیا شما نگران تهدید ترکیه نیستید، پاسخ گفته بود: «وظیفه من در این پست ابراز نگرانی نیست، کار من جنگیدن است.»

در این مدت، دولت امریکا و فرانسه بیانییه هائی برای محکوم کردن دمشق در بمباران منطقه ادلب و غوطه شرقی منتشر کردند، به همین گونه مدعی شدند که سوریه گاز کیمیائی کلر علیه مردم غیر نظامی استفاده کرده است. وزارت خارجه امریکا بیانییه ای منتشر کرد و اعلام داشت که سوء قصد «حالا باید متوقف شود».

رسانه های غربی ریاکار در سال گذشته وقتی که امریکا ده ها هزار غیر نظامی را به قتل می رساند و در محاصره موصل در عراق و رقه در سوریه شهرها را درو می کرد سکوت اختیار کردند، ولی ناگهان بیدار شدند تا غیر نظامیانی را که در بمباران هوائی توسط سوریه و روسیه کشته شده اند افشاء کنند. یک بار دیگر، رسانه های غربی تبلیغاتی را برای آماده سازی بالاگرفتن برخورد نظامی منتشر می کنند که می تواند به رویارویی نظامی مستقیم میان دو قدرت بزرگ هسته ئی در جهان، امریکا و روسیه بینجامد.

مرکز پژوهش های جهانی سازی، ۱۰ فیبروری ۲۰۱۸

Mondialisation.ca, 10 février 2018

گاهنامه هنر و مبارزه/۱۴ فیبروری ۲۰۱۸

لینک متن اصلی:

<https://www.mondialisation.ca/le-massacre-americain-des-troupes-syriennes-menace-de-declencher-une-guerre-plus-large/5623015>

یادداشت مترجم:

پیش از این در مقاله های دیگر این نویسنده، نام او بیل فن اوکن را به شکل بیل وون اوکن می نوشتم. نام صحیح او به فارسی بیل فن اوکن است.